

12

“BESNIKË DERINË VDEKJE”

Shumica e studimit tonë kishte të bënte marrjen e vendimeve të tilla si vendimi për të besuar te Jezusi, vendimi për t’u bërë kristian, vendimi lidhur me atë se ku do të punojmë dhe ku do të adhurujmë. Pas marrjes së vendimeve të tilla, vjen detyra më e vështirë: të jetuarit e jetës së krishterë ditë për ditë.

Vetëm sa do ta prek këtë çështje në këtë mësim. Shumica e Dhjatës së Re flet për atë se si duhet të jetojë një kristian. Kristiani kalon tërë jetën duke mësuar të sillet si ndjekës i Jezusit.

DETYRA E NJË KRISTIANI

Edhe ata që nuk e njohin shumë Biblën e dinë se një i krishterë duhet të jetojë një jetë më të perëndishme se ata që janë përreth tij. Pali tha: “Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj” (Romakëve 12:2a). Jezusi e shprehu detyrën e një kristiani me këto fjalë:

Ju jeni drita e botës; një qytet i ngritur në majë të malit nuk mund të fshihet. Po ashtu nuk ndizet një qiri për ta vënë nën babunë, por për ta vënë mbi shandan, dhe t’u bëjë dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi. Ashtu le të shndritë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe të lëvdojnë Atin tuaj që është në qiej (Mateu 5:14–16).

Te Galatasve 5 Pali radhiti cilësitë negative që duhen evituar dhe karakteristikat pozitive që duhen kultivuar:

Dhe veprat e mishit janë të zbuluara dhe janë: kurorëshkelja, kurvëria, ndyrësia, shthurja, idhujtaria, magjia, armiqësimi, grindjet, xhelozitë, mëritë, zënkat, përçarjet, tarafet, smira, vrasjet, të dehurit, grykësia dhe gjëra të ngjashme me këto, për të cilat po ju paralajmëroj, sikurse ju thashë edhe më parë, se ata që i bëjnë këto gjëra nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. Por

fryti i Frymës është: dashuria, gëzimi, paqja, durimi, mirëdashja, mirësia, besimi, zemërbutësia, vetëkontrolli. Kundër këtyre gjërave nuk ka ligj (Galatasve 5:19–23).

A do të thotë kjo se duhet të jetojmë jetë të përkryer? Jo! I vetmi që jetoi një jetë të përkryer ishte Jezusi. Kjo do të thotë se duhet të përpiqemi të jemi si Jezusi. Duhet të jemi më të mirët që kemi mundësi të jemi. Pali urdhëroi: “Mundohu të dalësh përpara Perëndisë si i sprovuar” (2 Timoteut 2:15). Lexojmë se Zoti “është shërbenjësi i atyre që e kërkojnë atë” (Hebrenjve 11:6).

REALITETI

Për fat të keq, disa herë edhe ata që e ndjekin Perëndinë nuk jetojnë ashtu siç duhet. Ata nuk janë gjithmonë ata që mund të ishin. Bibla është plot me shembuj të njerëzve të Perëndisë që kanë mëkatuar, që nga mbreti David që shkeli kurorën (2 Samuelit 11), deri tek apostulli Pjetër, i cili mohoi Zotin e tij (Mateu 26:69–75). Gjoni u shkroi kristianëve: “Po të themi se s’kemi mëkatuar, e bëjmë atë [Perëndinë] gënjeshtar dhe fjala e tij nuk është në ne” (1 Gjon 1:10). Çfarë duhet të bëjë një kristian kur mëkaton?

Të pendohet

Ai duhet të pendohet për mëkatet e tij dhe t’i kërkojë Perëndisë që ta falë. Kur Simoni mëkatoi, Pjetri i tha: “Pendohu, pra, për këtë ligësi që ke dhe lutju Perëndisë që, po të jetë e mundur, të të falet mendimi i zemrës sate” (Veprat 8:22). Pendimi i vërtetë përfshin korrigjimin e gabimeve të kaluara aq sa të jetë e mundur nga ana njerëzore.¹

Të rrëfejë mëkatin

Një pjesë esenciale e pendimit është dëshira

për ta pranuar mëkatën. Kristiani gjithmonë ka nevojë t'ia rrëfejë mëkatet e tij *Perëndisë*. Gjoni tha: “Po t’i rrëfejme mëkatet tona, ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi” (1 Gjon 1:9). Nganjëherë kristiani ka nevojë t’ua rrëfejë të tjerëve mëkatet e tij, veçanërisht nëse këto mëkate njihen prej të tjerëve apo nëse ata kanë lënduar të tjerët. Jakobi shkroi: “Rrëfeni fajet njëri-tjetrit dhe lutuni për njëri-tjetrin,² që të shëroheni” (Jakobi 5:16a). Si rregull i përgjithshëm, rrëfimi duhet të jetë po aq publik sa edhe mëkati. (Pra, në qoftë se ke mëkatuar kundër një personi të vetëm, rrëfeja atij mëkatën tënd, përndryshe rrëfeja mëkatën grupit të njerëzve kundër të cilëve mëkatove.)

Të lutet

Siç u pa në vargjet e cituara, lutja duhet të jetë gjithmonë e pranishme. Kristiani ka nevojë të lutet (Veprat 8:22) dhe herë të tjera ai ka nevojë t’u kërkojë të tjerëve të luten për të (Jakobi 5:16).

SIGURIA

Një nga vargjet e mia më të preferuara në Bibël, 1 Gjon 1:7, thotë se “po të ecim në dritë, sikurse ai është në dritë, kemi bashkësi njëri me tjetrin, dhe gjaku i Jezu Krishtit, Birit të tij, na pastron nga çdo mëkat”. Në këtë varg përdoret koha e tashme e foljes, që në greqisht, tregon veprim të vazhdueshëm. Vargu thotë fjalë për fjalë se, në qoftë se vazhdojmë të ecim në dritë, gjaku i Krishtit vazhdon të më pastrojë mua dhe gjithë kristianët e tjerë nga mëkatet.

Kjo është një e vërtetë e mrekullueshme. Kur dikush del nga uji i pagëzimit, të gjitha mëkatet e tij janë larë (Veprat 22:16) nga gjaku i Jezusit (Zbulesa 1:5). Pastaj, ndërsa ai “ecën në dritë”, gjaku i Jezusit vazhdon t’i lajë mëkatet e tij.

Çfarë do të thotë të ecësh në dritë? Të ecësh në dritë do të thotë të jetosh ashtu si Perëndia do që fëmijët e tij të jetojnë.³ Kjo nuk do të thotë se anëtarët e kishës jetojnë në mënyrë të përkryer, sepse atëherë ata nuk do të kishin mëkate për t’u pastruar. Fjala kyç është “ecje”. Ecja e një kristiani është stili i jetës së tij. Ai që do të shpëtohet duhet të ketë një stil kristian jetese.

Ai që ecën në dritë nuk është i përkryer, por

zemra e tij është e përqëndruar te Perëndia. Ai është angazhuar të bëjë vullnetin e Perëndisë. Ai mund të rrëzohet në rrugën e krishterë, por kur të rrëzohet, ai do të pendohet, do të rrëfejë dhe do të lutet. Pastaj do të ngrihet dhe do të përfundojë udhëtimin e tij me Perëndinë.

PREMTIMI

Asnjë nuk mund ta jetojë jetën e krishterë vetëm, por Perëndia ka premtuar se do të ndihmojë (Veprat 2:38; Romakëve 8:13, 26). Ai që mbështetet te Perëndia merr këtë premtim:

Ju jeni prej Perëndisë, o djem të rinj, dhe i keni mundur ata, sepse ai që është në ju është më i madh se ai që është në botë (1 Gjon 4:4).

Sepse çdo gjë që ka lindur nga Perëndia e mund botën; dhe kjo është fitorja që e mundi botën: besimi ynë (1 Gjon 5:4).

Jezusi dha këtë detyrë dhe këtë premtim: “Ji besnik deri në vdekje dhe unë do të të jap kurorën e jetës” (Zbulesa 2:10b). “Kurora” për të cilën flitet këtu është kurora e fitores. “Kurora e jetës” është kurora që përbëhet nga jeta e përjetshme.

Në hyrjen e studimit tonë, e përkufizuar qëllimin tonë si më poshtë:

QËLLIMI: JETA E PËRJETSHME

Jezusi na premtoi se në qoftë se jemi besnikë ndaj tij deri në vdekje, ai do të na japë jetën e përjetshme. Kështu, qëllimi ynë do të arrihet.

KONKLUZION

Jemi pothuajse në fund të studimit tonë. Është koha që të nxirrni një mësim për veten tuaj. A e doni jetën e përjetshme? A e doni atë aq shumë sa t’ia kushtoni jetën tuaj Zotit? A jeni të gatshëm të merrni një angazhim deri në vdekje? ❖

¹ Ndoshta mund të doni të rishikoni faqet 2 dhe 3 të mësimi “Ç’duhet të bëj?”, ku flitet për pendesën.

² Kjo nuk i referohet rrëfimit ndaj një zyrtari fetar në një “kabinë rrëfimi”. Fjala është për rrëfimin e ndërsjelltë të mëkateve midis të krishterëve (kristianëve).

³ “Perëndia është dritë” (1 Gjoni 1:5), pra, të ecësh në dritë do të thotë të ecësh me Perëndinë. Jezusi është “drita e botës” (Gjoni 8:12), pra, të ecësh në dritë do të thotë të ecësh me Jezusin. Fjala e Perëndisë jep dritë (Psalmeve 119:105), pra të ecësh në dritë do të thotë të ecësh sipas fjalës së tij.

Autor: David Roper

Marrë nga studimi: “Udhëzues për shpëtimin e të gjithëve”

© 2001, 2003 E VERTETA PËR SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara